ऋचौ दिवःश्येनिष्विष्टिषु अनुवित्यै चरुमित्यत्र याज्यानुवाक्ये। अत एव तत्र प्रतीकद्वयमाम्नातम्। पूर्व्वं देवा अपरेण प्राणापानाविति॥

चतुर्द्दशीमाह। "इमा एव ता उषसो याः प्रथमा व्यौच्छन्। ता देव्यः कुर्व्वते पञ्चरूपा। शश्वतीर्नावपृज्यन्ति। न गमन्त्यन्तम् [५] इति। या उषसः प्रथमाः प्रथमभाविन्यः सृष्ट्यादौ वर्त्तमानाः व्यौच्छन् व्युष्टिं प्रभातमकुर्व्वन्। ता उषसः इमा एव इदानीं प्रतिदिनं वर्त्तमाना एव ताश्चोषसो देव्यः पञ्चसङ्ख्याकानि रूपाणि कुर्व्वते वसन्तादीनि तत्तल्लिङ्गानि कुर्व्वते। शश्वतीः निरन्तरं वर्त्तमानास्ता उषसः नावपृज्यन्ति कदाचिदपि न समाप्यन्ते। तदेव स्पष्टीक्रियते, अन्तमवसानं न गमन्ति न प्राप्नुवन्ति। सोऽयमत्र उषोदेवताके कर्म्मणि द्रष्टव्यः॥

इति षष्ठोऽनुवाकः॥ ६॥

अथ सप्तमोऽनुवाकः।

सप्तमानुवाके प्रथमामृचमाह। "वसूनां त्वाधीतेन रुद्राणामूर्म्या। आदित्यानां तेजसा। विश्वेषां देवानां क्रतुना। मरुता मेन्द्रा जुहोमि स्वाहा" इति। हे अग्ने त्वां जुहोमि, कीदृशं त्वां वसूनामष्टानां सम्बन्धि यदधीतं मन्त्रजातं तेन सहितम्। रुद्राणामेकादशानां सम्बन्धिनी येयं मूर्म्मिः उत्कर्षः तेन सहितम्। आदित्यानां द्वादशानां सम्बन्धि यत्तेजः तेन